

Kelle hinge Jummal parrigo, hakkas sedda
 wanna rido tõstma, mis meil enne olnud,
 ning sõimas mind tihte: ma sõimasin
 wasto, siis jo ollime meie karmopiddi üh-
 hes, lahkusime jälle ä, ning leppisime teine
 teisega, siis keik olli hästi.

D: Wist teie mollemad ollete liaste jo-
 nud, et teie omma õige mele ärrarikkund
 ja riidlema hakkand.

R: Ollime wässinud ka, kes woib sedda
 sallata?

D: Kuida hakkasid sinna siis sedda teist
 ärratapma?

R: Noh, kuida se olli. Minna ollin
 tubbakat pipo pannud, wottan noaga sõe
 ja pannen tuld pibo peäle, ja tahhan uksest
 wälja minna; ta tulles takka, hakkas mo
 karmo kinni, tommas mind mahha, ja
 tahtis woimust mo kääst sada. Mugga
 olli mo kääs, ma raiusin sesugguse hobi
 temmale, et ta kül sai, jo ta siis olli walmis.

D: Mis siis tehti sinnoga?

R: Mind seuti kinni, ja moisa wanne-
 mad läkkitasid mind seie liina koho alla.

D: Olled sa siis koho ees olnud?

R: Zubba ma ollen keik kohitud läbbi
 ääinud ja rääkinud keik selgeste nende ees
 ärra,